

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 19 grudnia 1949 r.

Nr 61

T R E Ś C :

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz: 476	— z dnia 30 listopada 1949 r. zmieniające rozporządzenie o służbie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“	1177
477	— z dnia 30 listopada 1949 r. zmieniające rozporządzenie o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“	1179
478	— z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie właściwości naczelnych władz gospodarki narodowej w zakresie miar i narzędzi mierniczych	1181
479	— z dnia 30 listopada 1949 r. o utworzeniu Państwowego Instytutu Sztuki	1181
480	— z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie utworzenia Szkoły Inżynierskiej w Częstochowie	1181

R O Z P O R Z Ą D Z E N I A :

481	— Ministra Oświaty z dnia 10 listopada 1949 r. w sprawie utworzenia katedr na Wydziale Rolniczym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie	1182
482	— Ministra Administracji Publicznej z dnia 24 listopada 1949 r. w sprawie nadania ustroju miejskiego gminie wiejskiej o charakterze miejskim Brwinów w powiecie grodzisko-mazowieckim, województwie warszawskim	1182
483	— Ministra Zdrowia z dnia 29 listopada 1949 r. w sprawie obowiązku pracy położnych w zakładach społecznych służby zdrowia	1182
484	— Ministrów Sprawiedliwości oraz Pracy i Opieki Społecznej z dnia 3 grudnia 1949 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 22 września 1945 r. o sposobie przedstawiania kandydatów na ławników okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych, trybie powoływania ławników i zasadach powoływania poszczególnych ławników na posiedzenia sądowe	1183
485	— Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 grudnia 1949 r. o umarzaniu, rozkładaniu na raty i odraczaniu należnych Skarbowi Państwa kosztów sądowych	1184

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

486	— z dnia 7 grudnia 1949 r. w sprawie przystąpienia Republiki Costa Rica do Konwencji z dnia 13 lutego 1946 r. o przywilejach i immunitetach Narodów Zjednoczonych	1184
-----	---	------

476

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1949 r.

zmieniające rozporządzenie o służbie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie art. 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 43, poz. 312) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 299) wprowadza się następujące zmiany:

1) w §§ 5, 6 ust. (7), 10 ust. (11), 11 ust. (3), 12 ust. (3), 13 ust. (2), 14, 17 ust. (3), 46 ust. (2), 48 ust. (2), 49 ust. (2), 51 ust. (2), 59 ust. (3), 60, 65 ust. (3) oraz 82 ust. (3) wyrazy „Minister Komunikacji“ użyte w odpowiednim przypadku zastępuje się wyrazami „dyrektor generalny kolei państwowych“ w tym samym przypadku;

2) w § 9 ust. (2) i (3) po wyrazie „uposażenia“ dodaje się przecinek i wyrazy „jeżeli do grupy przywiązane są sześcble“;

3) po § 46 dodaje się nowy § 46a w brzmieniu:

„§ 46a. (1) Pracownika — kobietę w stanie ciąży, zatrudnioną przy pracy uciążliwej, należy poczynając od piątego miesiąca ciąży przenieść do pracy lżejszej na podstawie orzeczenia lekarskiego. Orzeczenie lekarskie winno stwierdzić niezbędność takiego przeniesienia. Kobieta w ciąży, przeniesioną do lżejszej pracy, zachowuje dotychczasowe uposażenie. (2) Pracownik — kobieta w stanie ciąży ma prawo przerwać pracę na okres dwunastu tygodni, z których co najmniej dwa powinny przypadać przed, a co najmniej osiem po porodzie, pozostałe dwa tygodnie pracownik — kobieta może wykorzystać d-“

wolnie bądź bezpośrednio przed obowiązkową dwutygodniową przerwą przed porodem, bądź bezpośrednio po obowiązkowej ośmitygodniowej przerwie po porodzie. W okresie powyższych przerw obowiązkowych nie wolno kobiecie zatrudniać nawet za jej zgodą.

(3) Matce karmiącej przysługuje prawo korzystania w ciągu godzin pracy z dwóch półgodzinnych przerw w pracy, wliczanych do czasu pracy. Jeżeli w zakładzie pracy nie ma żłobka lub pracownica mieszka daleko od miejsca pracy, powyższe dwie przerwy półgodzinne mogą być połączone w jednogodzinną przerwę w pracy.

(4) Przerw w pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się do okresu nieobecności na służbie wskutek choroby (§ 46).

(5) Nie wolno zatrudniać kobiet ciężarnych oraz kobiet karmiących w godzinach nocnych (pomiędzy 20-tą a 5-tą). Nie wolno zatrudniać kobiet ciężarnych, począwszy od 4 miesiąca ciąży oraz kobiet karmiących w godzinach nadliczbowych oraz poza stałym miejscem pracy. Zakaz, dotyczący zatrudniania kobiet karmiących w godzinach nocnych, w godzinach nadliczbowych oraz poza stałym miejscem pracy, obejmuje okres nie krótszy niż 12 miesięcy.

(6) Okresy stanu ciąży powinny być stwierdzone świadectwem lekarza kolejowego.“;

4) w § 47:

- a) w ust. (2) skreśla się wyrazy „na zarządzenie Ministra Komunikacji“;
- b) w ust. (3) po wyrazie „chorobą“ dodaje się wyraz „porodem“;

5) w § 50 ust. (1) zamiast wyrazów „na członka do izb ustawodawczych“ wstawia się wyrazy „na posła do Sejmu Ustawodawczego“, a w ust. (2) zamiast wyrazów „izb ustawodawczych“ wstawia się wyrazy „Sejmu Ustawodawczego“;

6) § 62 otrzymuje brzmienie:

„§ 62. (1) W sprawach dyscyplinarnych pracowników orzekają następujące komisje dyscyplinarne:

- 1) komisje dyscyplinarne przy dyrektorach okręgów kolei państwowych;
- 2) Komisja Dyscyplinarna przy Dyrektorsze Generalnym Kolei Państwowych;
- 3) Wyższa Komisja Dyscyplinarna przy Dyrektorsze Generalnym Kolei Państwowych.

(2) Ponadto sprawy dyscyplinarne pracowników wymienionych w § 64b rozstrzygają komisje dyscyplinarne dla pracowników państwowych Ministerstwa Komunikacji, a mianowicie:

- 1) Wyższa Komisja Dyscyplinarna przy Ministrze Komunikacji;
- 2) Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna przy Ministrze Komunikacji.“;

7) § 63 otrzymuje brzmienie:

„§ 63. Komisje dyscyplinarne przy dyrektorach okręgów kolei państwowych są pierwszą instancją, orzekającą w sprawach dyscyplinarnych pracowników z wyłączeniem dyrektorów i wicedyrektorów okręgów kolei państwowych, kierowników międzydyrekcyjnych jednostek organizacyjnych oraz głównych inspektorów kontroli.“;

8) § 64 otrzymuje brzmienie:

„§ 64. Komisja Dyscyplinarna przy Dyrektorsze Generalnym Kolei Państwowych jest:

1) pierwszą instancją orzekającą w sprawach pracowników Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych oraz pracowników wyłączonych spod orzecznictwa komisji dyscyplinarnych przy dyrektorach okręgów kolei państwowych; z tym, że nie podlegają orzecznictwu tej komisji: dyrektor generalny, dyrektor naczelny, dyrektorzy służb i biur Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych oraz dyrektorzy okręgów kolei państwowych;

2) drugą instancją orzekającą w sprawach dyscyplinarnych, rozstrzyganych w pierwszej instancji przez komisje dyscyplinarne przy dyrektorach okręgów kolei państwowych.“;

9) po § 64~~+~~ dodaje się nowe §§ 64a i 64b w brzmieniu:

„§ 64a. Wyższa Komisja Dyscyplinarna przy Dyrektorsze Generalnym Kolei Państwowych jest:

- 1) pierwszą instancją orzekającą w sprawach dyscyplinarnych dyrektorów służb i biur Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych oraz dyrektorów okręgów kolei państwowych;
- 2) drugą instancją orzekającą w sprawach dyscyplinarnych rozstrzyganych w pierwszej instancji przez Komisję Dyscyplinarną przy Dyrektorsze Generalnym Kolei Państwowych.

§ 64b. (1) Wyższa Komisja Dyscyplinarna przy Ministrze Komunikacji jest:

- 1) pierwszą instancją orzekającą w sprawach dyscyplinarnych dyrektora generalnego i dyrektorów naczelnych kolei państwowych;
- 2) drugą instancją orzekającą w sprawach dyscyplinarnych dyrektorów służb i biur Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych oraz dyrektorów okręgów kolei państwowych.

(2) Drugą instancją orzekającą w sprawach dyscyplinarnych dyrektora generalnego i dyrektorów naczelnych kolei państwowych jest Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna przy Ministrze Komunikacji.“;

10) § 65 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Przewodniczących Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy Dyrektorsze Generalnym Kolei Państwowych i Komisji Dyscyplinarnej przy Dyrektorsze Generalnym Kolei Państwowych oraz ich zastępców powołuje i odwołuje Minister Komunikacji, przewodniczących komisji dyscyplinarnych przy dyrektorach okręgów kolei państwowych, ich zastępców oraz członków komisji dyscyplinarnych przy dyrektorze generalnym i dyrektorach okręgów kolei państwowych powołuje i odwołuje dyrektor generalny kolei państwowych.“;

11) § 68 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Dyrektor generalny i dyrektorzy naczelni kolei państwowych mogą w przypadku określonym w poprzednim ustępie przybrać sobie obrońcę spośród pracowników P.K.P. lub spośród pracowników Ministerstwa Komunikacji.“;

12) § 69 otrzymuje brzmienie:

„§ 69. Minister Komunikacji może delegować w miejsce właściwego rzecznika dyscyplinarnego przy komisji dyscyplinarnej wskazanej w § 62 ust. (1) pkt 2) i 3) jednego z rzeczników dyscyplinarnych ustanowionych przy Wyższej Komisji Dyscyplinarnej dla pracowników państwowych przy Ministrze Komunikacji, dyrektor zaś generalny kolei państwowych w miejsce właściwego rzecznika dy-

scyplinarnego w dyrekcji okręgowej kolei państwowych — jednego z rzeczników dyscyplinarnych ustanowionych przy komisji dyscyplinarnej w Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych.“;

13) po § 83 dodaje się nowy § 83a w brzmieniu:

„§ 83a. (1) W całym okresie ciąży, jak i w czasie przerwy w pracy po porodzie (§ 46a ust. (2) może być z pracownikiem - kobietą rozwiązany stosunek służbowy tylko z ważnych przyczyn lub z winy pracownika-kobiety. Rozwiązanie takie wymaga do swej ważności zgody Zarządu Głównego Z.Z.K.

(2) Ważnymi przyczynami w rozumieniu ust. (1) są okoliczności, które sprawiają, że zgodnie z wymaganiami dobrej wiary i interesem służby rozwiązanie stosunku służbowego jest uzasadnione.

(3) Rozwiązanie stosunku służbowego z ważnych przyczyn nie może jednak nastąpić w okresie czterech miesięcy przed porodem, chyba że jednostka służbowa zatrudniająca pracownika-kobietę ulega

zupełnej likwidacji, a nie ma możliwości zatrudnienia kobiety w innej jednostce służbowej.“;

14) w § 84 ust. (2) po wyrazie „Komunikacji“ zastępuje się kropkę przecinkiem i dodaje się wyrazy: „przestrzegając zasady, że komplet orzekający powinien składać się z przewodniczącego, dwóch członków komisji weryfikacyjnej i dwóch przedstawicieli Z.Z.K.“;

15) w § 84 ust. (3) wyrazy „Minister Komunikacji“ zastępuje się wyrazami „właściwa władza“;

16) w § 102 skreśla się ust. (2).

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Minister Komunikacji: J. Rabanowski

477

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1949 r.

zmieniające rozporządzenie o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie art. 28 i 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 43, poz. 312) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1946 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 38, poz. 231 i z 1947 r. Nr 42, poz. 209) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 po ust. 14 dodaje się nowy ust. 15 w brzmieniu: „15. Zaliczenie do wysługi emerytalnej okresów pracy najemnej, objętej obowiązkiem ubezpieczenia emerytalnego, następuje bezwarunkowo, jeżeli od tego zaliczenia uzależnione jest nabycie prawa do zaopatrzenia. W przypadku tym zaliczeniu podlega tylko okres, niezbędny dla uzupełnienia wysługi emerytalnej, dającej prawo do zaopatrzenia“;
- 2) w § 7 skreśla się wyrazy „Ministerstwa Komunikacji i“;
- 3) w § 14 ust. 9 po wyrazach „orzeczenia dyscyplinarnego“ dodaje się wyrazy: „albo na skutek decyzji wydanej na wniosek Komisji Weryfikacyjnej“;
- 4) § 15 otrzymuje brzmienie: „§ 15. 1. Dla ustalenia podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego przyjmuje się 60% uposażenia zasadniczego należnego w ostatnim miesiącu przed rozwiązaniem stosunku służbowego.
2. Gdyby ustalone w myśl niniejszego rozporządzenia zaopatrzenie dla emeryta przewyższało 10.000 zł miesięcznie, a zaopatrzenie dla wdowy 5.000 zł, emeryt otrzymuje kwotę 10.000 zł miesięcznie, wdowa zaś kwotę 5.000 zł.

3. Zaopatrzenie sieroce nie może być wypłacane w kwocie wyższej, aniżeli:

- 1) dla sieroty pobierającej zaopatrzenie sieroce w wysokości 25% zaopatrzenia wdowiego — 1.250 zł miesięcznie;
 - 2) dla sieroty pobierającej zaopatrzenie sieroce w wysokości 25% zaopatrzenia emerytalnego — 2.500 zł miesięcznie.“;
- 5) w § 19 ust. 1 skreśla się pkt 3 i 4;
6) § 24 otrzymuje brzmienie:

„§ 24. 1. Zaopatrzenie wdowie wypłaca się od dnia następującego po dniu wstrzymania wypłaty uposażenia lub zaopatrzenia emerytalnego męża przez okres 6 miesięcy. Po upływie tego okresu prawo do pobierania zaopatrzenia służy wdowie, jeżeli:
1) jest trwale niezdolna do zarobkowania co najmniej w 66% lub
2) ukończyła 55 rok życia albo
3) wychowuje dzieci uprawnione do zaopatrzeń sierocych, a mianowicie: jeżeli wychowuje jedno dziecko — do czasu ukończenia przez nie 7 roku życia, jeżeli wychowuje dwoje dzieci — przez okres posiadania przez nie uprawnień do zaopatrzeń sierocych, wreszcie, jeżeli wychowuje albo wychowywała troje lub więcej dzieci — bez ograniczenia w czasie.

2. W przypadkach, określonych w § 22 ust. 1 pkt 4, prawo do pobierania zaopatrzenia wdowiego służy od pierwszego dnia miesiąca, następującego po dniu darowania skutków skazania lub dyscyplinarnego ukarania męża, albo wydania orzeczenia dyscyplinarnego we wznowionym postępowaniu dyscyplinarnym, albo też wydania przez dyrektora generalnego kolei państwowych orzeczenia na podstawie § 60 ust. 4 rozporządzenia niniejszego.